

Herr Lindeblüescht.

O merci, merci Meister . . . wenn ka-n-i ku d'Antwort hole . . . Nitt wohr, so glich as möglich?

Herr Bemol.

Wenn Sie wänn, morn vielleicht . . .

Herr Lindeblüescht.

O mache Sie mich nitt eso lang z'warte, ne jede Sekunde isch jetz fir mich e-n-Ewigkeit . . . wenn Sie wisse, wie gern ass ich Ihr' Tochter ha! . . . Nitt wohr, ich ka hit noch ku . . . in ere Stund? . . .

Herr Bemol.

Lehn Sie mir doch nur dr Zit, fir . . .

Herr Lindeblüescht.

Allons, Meister, allons, 's isch e Wort . . . ich kumm in ere Stund ku d'Antwort hole . . . (freidig) ich bi jetz dr glickligste Mensch vo dr Welt! (er springt im Herr Bemol an Hals un läuft derno dervo wie verruckt.)

Herr Bemol (schaüt em no. Fir sich).

Was doch d'Liewe nitt macht! . . .

G'sang (Quand ces beaux pompiers).

So git's kei Krankhet meh,
Kei Mensch ka die versteh,
Denn wenn se kunnt ku schliche,
Ka Kein üswiche!
Uf eimol packt's eim a,
Narrächtig wird me dra,
Doch desto g'scheidter wird me bol,
Wenn d'Krankhet wicht emol.
Un fir das
Wachst kei Gras,
Alle Lit mien dure!
's isch ganz recht,
's wär sunscht schlecht,
Ab gieng 's Menscheg'schlecht!

Endlig kunnt doch jetz mi Trinele ab dr Gasse un git erst noch e riche Dame derzue! . . .

Hans (kunnt hinte ine links).

Nitt wohr, ich ha se lang mache z'warte, Meister Bemol? . . . ich ha dr Meistere noch g'schwind ebbes miesse helfe . . . Se sotte-n-erst in ere Stund, anderthalve ku, fir 's Klavier z'stimme . . . D'Jumpfer Scharfmesser will noch z'erst e Lection nämme . . .

Herr Bemol.

Desto besser . . . (fir sich) Ich bi jetz pressiert fir heim z'ku, 's Trinele wird lose . . . (er geht gege dr Thüre, kehrt sich dert um un säit): Hans, Dich hat's! . . . (er geht hinte-n-üse rechts).

Hans (fir sich, verwundert).

Hans, dich hat's? . . . ich weiss doch nit dervo . . . Was soll das bedite? . . . ich glaüb dr Herr Bemol isch maschuke? . . . Doch jetz wär's glaüb bol Zit, ass ich gieng geh mi Schoppe näh . . . dr Meister isch scho lang gange . . . er meint als g'wiss, ich gang dra, wenn er am e Mäntig säit, er geht geh Zähñ üszieh oder z'Oder lo . . . kasch dr ibilde! . . . in de Schoppe geht er geh z'Oder lo, un ich will's jetz o geh so mache . . . d'Meistere ka wohl e wenig hiete . . . un 's kunnt doch Nieme-n-am e Mäntig . . . (er geht hinte-n-üse rechts).

IV. Uftritt.

D'Fraü Scharfmesser, derno d'Fraü Hagscheere
un d'Fraü Sägmühle.

Fraü Scharfmesser (kunnt hinte ine links
un lüegt umenander).

Aha! me sieht wohl, ass es Mäntig isch . . . se sin wieder alle furt, dr Meister mit sammt em G'sell, geh